

ΟΝΤΟΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

2016-2017

C++

ΔΙΔΑΣΚΩΝΤΕΣ : Ι. ΧΑΤΖΗΛΥΓΕΡΟΥΔΗΣ, Χ. ΜΑΚΡΗΣ, Μ. ΡΗΓΚΟΥ

ΕΤΟΣ : 1ο

ΕΞΑΜΗΝΟ : 2ο

ΠΑΡΑΔΟΣΗ :

ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΝΤΟΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ 2016-2017

C++

Τα μέλη της ομάδας :

ΟΜΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	EMAIL
Βασδάρης Όμηρος	1054429	vasdaris@ceid.upatras.gr
Καλαματιανού Δήμητρα	1054406	kalamatianou@ceid.upatras.gr
Κωστορρίζος Δημήτρης	1054419	kostorrizos@ceid.upatras.gr

Μια σύντομη περιγραφή του προγράμματος :

- ☞ Η κλάση **Booking** έχει συναρτήσεις οι οποίες ορίζουν το όνομα πελάτη (set/getClientName), τον κωδικό κράτησης (set/getBookingID), την ημέρα της άφιξης (set/getArrivalDate), τις μέρες διαμονής (set/getAccommodationDays), το πλήθος των ατόμων (set/getPeopleNum) και το δωμάτιο (set/get Room). Συγκεκριμένα η συνάρτηση setRoom αναθέτει τον δείκτη τύπου **Room_** στην μεταβλητή room της κλάσης **Booking**.
- ☞ Η κλάση **Room** έχει συναρτήσεις οι οποίες ορίζουν τον κωδικό δωματίου (set/getRoomID), την μέγιστη χωρητικότητα (set/getMaxPeople) και την τιμή ανά άτομο (set/getPricePerPerson). Περιέχει ακόμα και τις συναρτήσεις που ζητήθηκαν (προσθήκης κράτησης : addBooking, Τιμολόγησης : getPriceOfRoom, Ακύρωσης : cancelBooking, Πληρότητας : checkFullness). Αυτή η κλάση έχει δύο μεταβλητές στις οποίες αξίζει να αναφερθούμε. Η roomInstanceCounter, που είναι static και μετράει το πόσα αντικείμενα δημιουργήθηκαν. Δεν μπορούμε όμως να την χρησιμοποιήσουμε ως μεταβλητή για το ID γιατί κάθε φορά που αλλάζει

τιμή θα αλλάζει για όλα τα αντικείμενα. Έτσι δημιουργούμε και άλλη μία μεταβλητή την `roomId`, που δεν είναι `static` και κρατά το ID για το δωμάτιο.

🖱 Η κλάση `RoomTypeA` είναι υποκλάση της `Room` και υπερκαλύπτει την συνάρτηση `getPriceOfRoom` ώστε η τιμή του δωματίου να υπολογίζεται ανά μέρα διαμονής και όχι με βάση πόσα είναι τα άτομα. Για αυτό έχει και μία επιπλέον μεταβλητή η οποία είναι `private` την `pricePerDay` για την οποία έχουν κατασκευαστεί οι `getPricePerDay` και `setPricePerDay` για να μπορέσουμε να διαχειριστούμε την μεταβλητή.

🖱 Η κλάση `RoomTypeB` είναι υποκλάση της `RoomTypeA` και υπερκαλύπτει την συνάρτηση `getPriceOfRoom` ώστε να λειτουργεί όπως στην κλάση `RoomTypeA` αλλά για κάθε επιπλέον μέρα διαμονής μιας κράτησης η τιμή της μέρας μειώνεται διαδοχικά με το ποσό `discountPerDay` (έκπτωση ανά μέρα). Η τιμή της μέρας μετά την έκπτωση δεν πρέπει να πέσει κάτω από το 50% της αρχικής τιμής ανά μέρα. Επίσης υπερκαλύπτει την συνάρτηση `cancelBooking` ώστε να μην μπορεί να γίνει η ακύρωση του δωματίου επιστρέφοντας μήνυμα "Can't cancel this kind of room".

🖱 Η κλάση `RoomTypeC` είναι υποκλάση της `Room` και υπερκαλύπτει την συνάρτηση `addBooking` ώστε να συγκρίνει τα άτομα της κράτησης με τον

ελάχιστο αριθμό ατόμων τις μέρες διαμονής με τις ελάχιστες μέρες διαμονής.

🖱️ Η κλάση `RoomTypeD` και η κλάση `RoomTypeE` είναι δύο ακόμα δικές μας κλάσεις που κληρονομούν άμεσα ή έμμεσα την `Room` και υλοποιούν διαφορετικά κάποιες μεθόδους της. Συγκεκριμένα η `RoomTypeD` είναι υποκλάση της `Room` και υπερκαλύπτει την μέθοδο `getPriceOfRoom` και αφορά κρατήσεις μια μόνο μέρας διαμονής. Επιπρόσθετα γίνεται υπερκάλυψη της μεθόδου `cancelBooking` ώστε να μην μπορεί να γίνει η ακύρωση του δωματίου επιστρέφοντας μήνυμα "Can't cancel this kind of room". Από την άλλη η κλάση `RoomTypeE` είναι υποκλάση της `RoomTypeC` και υπερκαλύπτει την μέθοδο `getPriceOfRoom` με την τιμή να μειώνεται αφού η τιμή ανά άτομο είναι πλέον η μίσση για τις 3 πρώτες μέρες.

🖱️ Η κλάση `Hotel` έχει συνάρτηση η οποία ορίζει το όνομα του ξενοδοχείου (`getHotelName`) καθώς και τις συναρτήσεις που ζητήθηκαν (προσθήκη δωματίου : `addHotelRoom`, ανάκτηση δωματίου από κωδικό : `recoverRoomOutOfID`, ανάκτηση κράτησης από κωδικό : `recoverBookingOutOfID`, προσθήκη κράτησης σε δωμάτιο : `addBookingToRoom`, προσθήκη κράτησης : `addBookingNoID` , ακύρωση

κράτησης : `deleteBooking`, υπολογισμός εσόδων : `income`, πλάνο κρατήσεων : `bookingPlan`). Στην κλάση `hotel` έχουν δημιουργηθεί δύο `vector` ως μια δομή δεδομένων για να αποθηκευτούν τα δωμάτια και οι κρατήσεις. Με τον κατασκευαστή της κλάσης `Hotel` δημιουργούμε ένα αντικείμενο της κλάσης με όνομα που δίνεται ως όρισμα. Πιο συγκεκριμένα η συνάρτηση `AddHotelRoom` προσθέτει τα αντικείμενα τύπου δωμάτιο και της υποκλάσης τους. Η συνάρτηση `recoverRoomOutOfID` υπάρχει για την ανάκτηση δωματίου από το `vector` δίνοντας ως όρισμα το ID ενός δωματίου. Η `recoverBookingOutOfID` συνάρτηση ομοίως κάνει ανάκτηση δωματίου από το `vector` δίνοντας όρισμα το ID μιας κράτησης. Με την συνάρτηση `addBookingToRoom` ουσιαστικά δίνοντας ως όρισμα το ID από ένα δωμάτιο και μια κράτηση το πρόγραμμα ελέγχει άμα μπορεί να κάνει αυτήν την κράτηση. Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι αν ο χρήστης επιλέξει να μείνει πάνω από μια μέρα στο ξενοδοχείο και κάνει κράτηση δίνοντας το ID δωματίου που θέλει να μείνει τότε η κράτηση θα δημιουργηθεί ασχέτως του αν υπάρχει δωμάτιο τύπου D, το οποίο και είναι δωμάτιο για μια μέρα. Ομοίως αν ο χρήστης κάνει κράτηση επιλέγοντας να μείνει περισσότερες από τις ελάχιστες μέρες καθώς και τα άτομα είναι περισσότερα από το

ελάχιστα άτομα που υπάρχουν ως παράμετροι στα δωμάτια τύπου C και διαλέξει δωμάτιο διαφορετικού του τύπου από το C η κράτηση θα δημιουργηθεί ανεξαρτήτως του εάν υπάρχουν διαθέσιμα δωμάτια τύπου C. Η `addBookingNoID` συνάρτηση αντιστοιχίζει μια κράτηση σε ένα δωμάτιο αν ο χρήστης δεν επιλέξει συγκεκριμένο δωμάτιο. Η λογική με την οποία δουλεύει η συγκεκριμένη συνάρτηση είναι ότι σκανάρει τον πίνακα δωματίων του ξενοδοχείου και εάν βρει δωμάτιο στο οποίο μπορεί να γίνει κράτηση την προσθέτει σε αυτό. Για παράδειγμα αν έχουμε μια κράτηση για παραμονή στο ξενοδοχείο πάνω από 1 μέρα και καθώς σκαναρούμε τον πίνακα βρούμε δωμάτιο τύπου D τότε το κράτηση δεν θα γίνει. Η συνάρτηση `deleteBooking` διαγραφεί μια κράτηση από τις κρατήσεις του ξενοδοχείου. Η `income(int ID)` συνάρτηση εκτυπώνει τα έσοδα που έχει το ξενοδοχείο από το συγκεκριμένο δωμάτιο του οποίου το ID δόθηκε. Η `income()` εκτυπώνει τα έσοδα που έχει το ξενοδοχείο από όλα τα δωμάτια συνολικά. Τέλος η συνάρτηση `bookingPlan` εκτυπώνει τον πίνακα διαθεσιμότητας.

Η κλάση `ConsoleApplication` έχει την `main` συνάρτηση καθώς και την συνάρτηση `setCancellationChance` η οποία θέτει την πιθανότητα

ακύρωσης(πιθανότηταΑκυρωσης = ((rand() % cancelationChance) == chance)) * 100%). Ο πίνακας names περιέχει strings με διάφορα ονόματα που θα χρησιμοποιηθούν για τυχαία ακύρωση. Μέσα στην do-while έχουμε την προσομοίωση. Κάθε loop της do-while είναι και μια προσομοίωση κρατήσεων. Στην συνέχεια με την switch case ο χρήστης επιλέγει τι θέλει να κάνει από τις παρακάτω επιλογές:

- Επόμενη Επανάληψη (το πρόγραμμα συνεχίζει την λειτουργία του)
- Προσθήκη Κράτησης (ο χρήστης δίνει: Όνομα, Άφιξη, μέρες, άτομα και προαιρετικά συγκεκριμένο κωδικό δωματίου)
- Ακύρωση Κράτησης (ο χρήστης δίνει τον κωδικό της κράτησης)
- Προβολή Κρατήσεων (εκτυπώνεται πίνακας με όλες τις κρατήσεις του Ξενοδοχείου): Κωδικός Κράτησης | Όνομα Πελάτη | Κωδικός Δωματίου
- Προβολή Δωματίων (εκτυπώνεται πίνακας με τα δωμάτια του Ξενοδοχείου) Κωδικός Δωματίου | Πληρότητα | Έσοδα - Προβολή Πλάνου Κρατήσεων (καλείται η αντίστοιχη μέθοδος του Ξενοδοχείου)
- Προβολή Εσόδων (ο χρήστης δίνει προαιρετικά συγκεκριμένο κωδικό δωματίου)
- Τερματισμός (το πρόγραμμα τερματίζει την λειτουργία του).

Στην αρχή του loop δημιουργούμε μια τυχαία κράτηση δίνοντας τυχαίες τιμές στις μεταβλητές του booking. Αμέσως μετά υπάρχει κώδικας για τυχαία ακύρωση κράτησης. Τέλος μετά την δημιουργία της τυχαίας κράτησης και της ακύρωσης τυχαίας κράτησης δίνεται η επιλογή στον χρήστη για ακύρωση κράτησης.

Στο πρόγραμμα έχει υλοποιηθεί και υπερφόρτωση 3 τελεστών για απλοποίηση του κώδικα. Οι τελεστές που υπερφορτώθηκαν είναι “<<” , “<” και “>”.

Ο τελεστής “<<”, δέχεται ως όρισμα ένα αντικείμενο τύπου Booking, εκτυπώνει το όνομα πελάτη, τον κωδικό κράτησης, την ημέρα άφιξης και τις μέρες διαμονής. Τον έχουμε υπερφορτώσει για να βλέπουμε ποια είναι τα στοιχεία της τυχαίας κράτησης.

Ο τελεστής “<”, δέχεται ως όρισμα ένα αντικείμενο τύπου Booking και έναν ακέραιο, επιστρέφει true αν η τιμή της μεταβλητής accomodationDays του

αντικειμένου τύπου Booking είναι μεγαλύτερη από 1. Τον έχουμε υπερφορτώσει για να ελέγχουμε εάν μπορεί να γίνει κράτηση σε ένα δωμάτιο τύπου D.

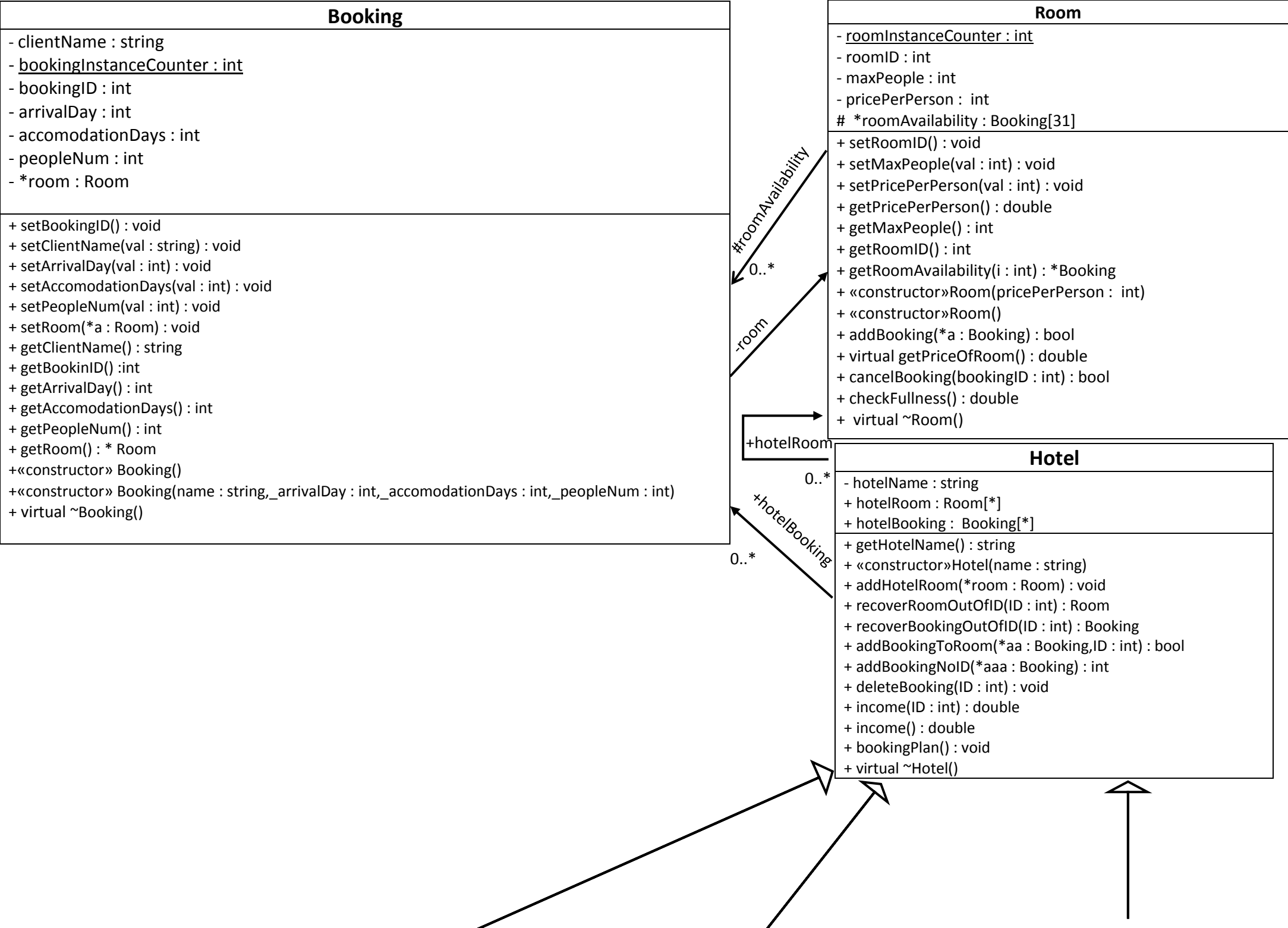
Ο τελεστής “>”, δέχεται ως όρισμα ένα αντικείμενο τύπου Booking και ένα αντικείμενο τυπου RoomTypeC, επιστρέφει true αν η τιμή της μεταβλητής minPeople του αντικειμένου τύπου Booking είναι μεγαλύτερη από την τιμή της μεταβλητής minPeople του αντικειμένου τύπου RoomTypeC και αν η τιμή της μεταβλητής minDays του αντικειμένου τύπου Booking είναι μεγαλύτερη από την τιμή της μεταβλητής minDays του αντικειμένου τύπου RoomTypeC. Τον έχουμε υπερφορτώσει για να ελέγχουμε εάν μπορεί να γίνει κράτηση σε ένα δωμάτιο τύπου C.

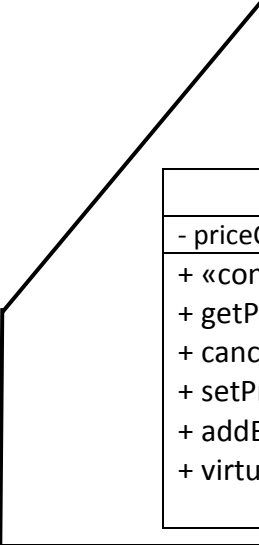
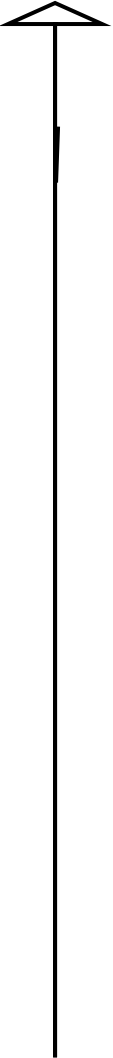
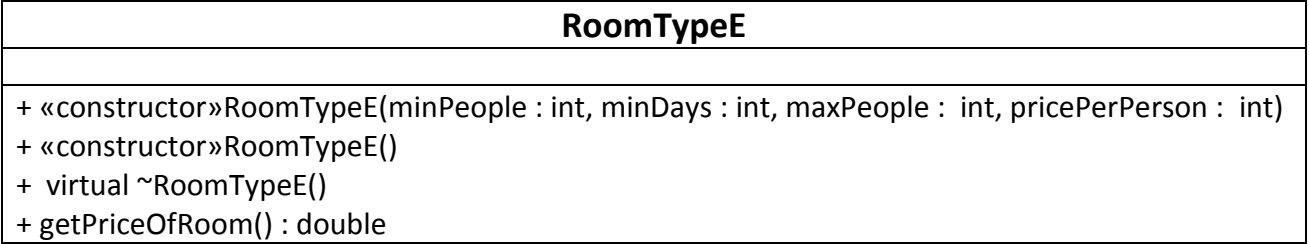
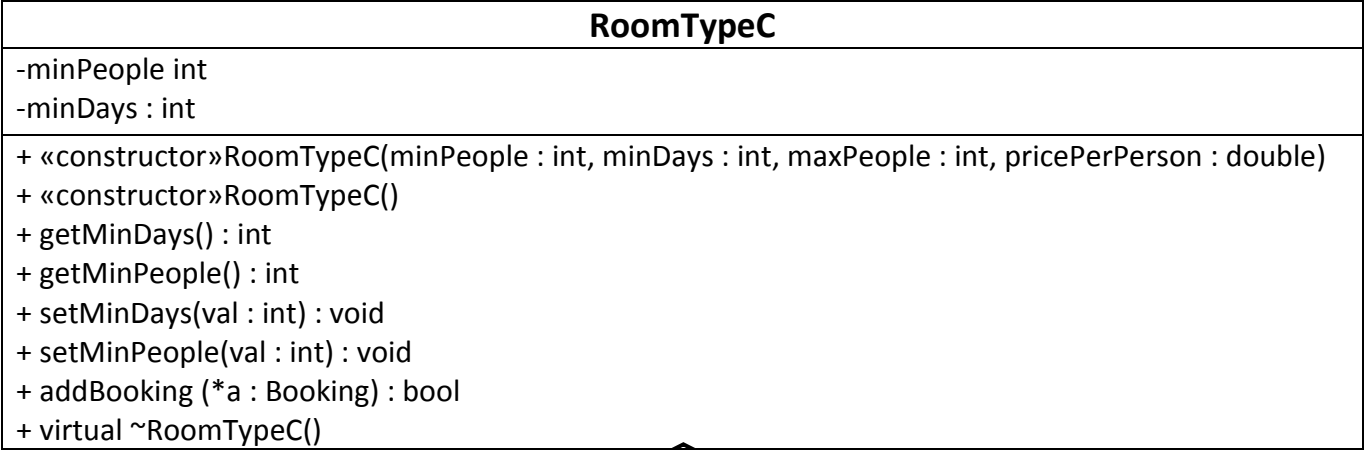
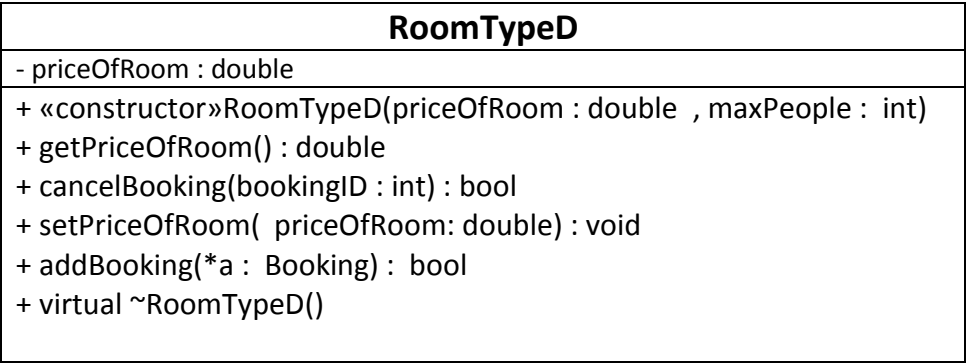
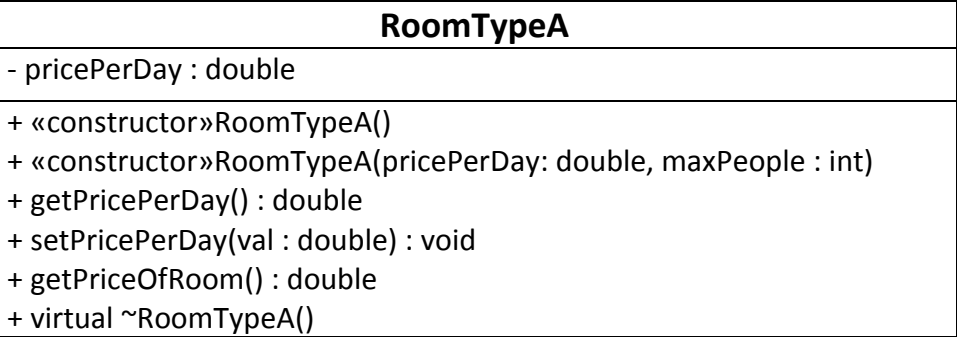

Παρακάτω παρατίθεται και το UML διάγραμμα κλάσεων. Κάθε πίνακας περιέχει το όνομα της κλάσης, τις μεταβλητές και τις μεθόδους της. Κάθε βέλος δείχνει την σχέση μεταξύ των κλάσεων και των υποκλάσεων τους. Επίσης παρατίθεται ένα υπόμνημα που εξηγεί βασικά σύμβολα του διαγράμματος :

ΝΑ ΔΩ ΠΩΣ ΔΗΛΩΝΩ VIRTUAL ΚΑΙ POINTER

RoomTypeB

- discountPerDay : int

+ «constructor»RoomTypeB()

+ «constructor»RoomTypeB(pricePerDay:double, maxPeople: int)

+ getDiscountPerDay() : int

+ setDiscountPerDay(val : int) : void

+ getPriceOfRoom() : double

+ cancelBooking(bookingID : int) : bool

+ virtual ~RoomTypeB()

ConsoleApplication

-cancelationChance:int

+«constructor»RunTime()

+setCancelationChance(cancelationChan : int) : void

+ main() : int

Υπόμνημα

+ : public

- : private

: protected

«constructor» : κατασκευαστής

Υπογραμμισμένες μεταβλητές : static